

"ישיבישע בלאט" "לאמדעס" ב'דף היומי" בשו"ת ומ"מ

דף פג.

מה חטאת מקדשה בבלוע אף כל מקדשה, ומה שלא למד כן ממנחה, עי' רש"י זבחים צח., ועי"ש טהרת הקודש.

מה אשם וכו', אף כל, עי' פרש"י בזבחים צח. דאיירי לגבי קדושת הקרבן בהקרבת אימוריו, ועי' בתוס' מה שהקשה על דבריו ובצאן קדשים, מראה כהן, קרן אורה וטהרת הקודש שם.

מה מילואים מותריהם בשריפה וכו', עי' פרש"י כאן ובזבחים צח. כוונת הדרשא, ועי' קרן אורה מה שהקשה, ועי' נתיבות הקודש שם מה שפירש בשם הגר"ח.

אף כל מפגלין ומתפגלין, עי' רש"י ורש"י כת"י לגבי מה איירי, ועי' תוס' ובטהרת הקודש, ועי' קרן אורה ועולת שלמה מה שפירשו בדברי רש"י.

וחטאת גופה מנלן וכו' מפרו של אהרן, ועי' חולין כא. תוד"ה כמשפט, וחגיגה ח. תוד"ה נלמד, ושם בטורי אבן, ועי' מקדש דוד סי' י' סק"ג.

מה אשם עצמותיו מותרין, עי' פרש"י כאן ובזבחים ובדברי התוס', ומה שפרש"י בזבחים דהעצמות מותר לעשות בהם כלים, עי' במרדכי פסחים תקפב' שיש להסתפק אי כלי עצם בולעים, ועי' כלי חמדה עה"ת צו אות ד'.

ע"ב

תוד"ה ושלמים כתבו דמותר הפסח אינו נאכל אלא ליום ולילה, עי' רמב"ם מעה"ק י' ז' שמנה את אלו הנאכלים ליום ולילה והשמיט שלמי הפסח?, עי' צל"ח פסחים ע.; וקרן אורה זבחים ט., וע"ע שער המלך קר"פ ג' ט', ועי' חי' הגר"ז זבחים ט: מה דינו לענין חצות.

חד לעברה זמנו ולא שנתו, וחד ללא עברה לא זמנו ולא שנתו, עי' רש"י כאן ובזבחים ט: עי"ש שפת אמת, וע"ע תוס' שם וטהרת הקודש עולת שלמה וקרן אורה.

פרק תשיעי

תוד"ה כל במה שנחלקו על רש"י, עי' רש"ש ונתיבות הקודש, ובעולת שלמה.

וכולן אינן אלא מן המובחר, עי' תוס' המקור לזה, ועי' שפת אמת דקרא בעי כדי לעכב, ועי' הקדמה לספר חרדים דיש ג' דינים בהידור: במין משובח, בנוי ויופי, ועשייה לשמה וממילא אין שייכות לדין ואנווהו שהוא לנוי ויופי, לדרשא כאן שהיא למין המובחר, וע"ע רמב"ם איסו"מ ז' א' ובספר הליקוטים שם מה ביאו בשם הגר"ז.

כל הארצות היו כשרות אלא שמכאן היו מביאין, עי' רש"י כאן דהביאו עומר מעבר הירדן, וביאר בתשב"ץ ח"ג קצח' דחשיב 'מושבותיכם', אמנם בר"ן נדרים כב. פליג וס"ל דאין מביאין, עי' קרן אורה, ברכי יוסף או"ח תפט' ג', משך חכמה ויקרא כג' י', במדבר רבה ז' ח' וברש"ש שם, וחזו"א זרעים ליקוטים י' מכתב שני.

מתנ' דלא כהאי תנא וכו', עי' תוד"ה מתנ' בבאור הגמ', ועי' רמב"ם וראב"ד תמו"ס ח' ב' בלחם משנה וכס"מ שם, למה פסק כדברי הברייתא במקום המשנה, ועי' זבח תודה ומרכבת המשנה, נימוקי הגר"ב, ועי' צפנת פענח מתנו"ע ב' ט'. ובעיקר החילוק בין העומר לשתי הלחם לגבי דיעבד עי' מנחת אברהם דהעומר רק מתיר, משא"כ שני הלחם באים גם לחובת היום.

ואפילו מן העליה, עי' פרש"י ובטהרת הקודש בבאור ב' הפירושים שיש ב'מן העליה.

תוד"ה והא, במה שכתבו שהקושיא דליעכב עי' טהרת הקודש עולת שלמה ושפת אמת.

לע"נ הג"ר חיים בן-ציון בה"ג רבי משה זצ"ל
נלב"ע טו' כסלו תשעח'

ל"ישיבישע בלאט" מהדורא מורחבת, או לקבלת הדף מידי
יום ביומו, שלח בקשה ל- 7652935@gmail.com
ואנו נשלח לכם בל"ג מידי יום.